

Extrach de Cronica negra e blava dels jorns de Praga (1984)

JOAN-FRANCES BLANC

Uèi, es dissabte. Demorarà a Praga tot lo *week-end*, pr'amor qu'anirà a Vsetín lo que vendrà. Lo Joan-Loís es a Olomouc. Lo Felipe, a Brno. Los autres, en escorreguda. A telefonat ièr a Alena. La veirà dins la setmana qu'arriba. *Che cosa fare?* Una passejada lo vèspre, benlèu un film, e après? Aimariá benlèu, la setmana que ven, poder veire tornar la Sofia. Mas perqué?

Pòt pas demorar aital, mas a encara mai páur de cambiar. Legiguèt, ièr tanben, *La vida privada del doctor Betriu*, istòria de doctor Jekyll e mister Hyde, version espanhòla per un jornalista catalan. Lo doctor es un universitari conegut per sa memòria, mas lo ser es un ivronhàs que sap pas res faire ambe las femnas, sonque sodomisar una estudianta sens proteccion, sens ne gausir, e n'estripar una altra. Benlèu qu'aquò li faguèt páur. Totes creson encara qu'es un òme normal, levat l'Eslaeddine a qui o contèt tot dos o tres jorns avant de fugir de París. I a de moments, se voldriá cambiar la vida, mas es ja presonièr del sieu quite esperit, e del sieu passat. A ja assajat de cambiar qualques orientacions. E ara, pensa qu'es pas estat per grand causa.

Lo racònte ne ven psicologic, e ja deguns poirà pas mai o legir tot, es impossible, perqué i a pas mai de seguida dins las idèas de l'autor.

Lo temps virèt a la brisa. Lo solelh s'anèt amagar darrèr las nívols, e lo lum dels esliuces comencèt a far lusir

las paretz dels ostals arroïnats e los pavats de las carrièras vièlhas. Avia doblidat lo nom de l'ostal, avia doblidat son nom. Sabia que qualqu'uns lo seguissia, un pragueus vielh dels pelses negreblancs, e ensajava de caminar mai viste, per los escaliers de la vila vièlha. Lo vielh bufava sa lassiera, mas fougèt remplaçat per un autre, qu'avia esperat sietat al canton d'una rèire-aubèrga que passe l'estrangier. La seguida se fasiá mai vesedaira, mas el fasiá coma s'aguessa pas res vist. Passèt davant lo soldat de velha sens motir, puèi, en sorrir, virèt a drecha dins la carrièra pichona d'aur. Aquí esperèt lo segueire, li demandèt quina ora avia a sa mòstra, puèi contunhèt lo camin. Dintrèt dins la catedrala de Sant-Guiu, ne davalèt puèi per arribar al Pichòt Canton. Un tresen vielh, especialista de las davaladas, avia pres la seguida. Passèron davant lo ministèri de las Finanças, puèi sul pont Mánes, ont l'estrangier s'arrestèt per agachar lo riu. Prenguèt lo metrò de l'autre costat, de Staroměstská a Malostránská, e ailà perdèt lo sieu seguidor en cambiar viste de direccion.

[...]